

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. november 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1017
Dok.: EHL40891

Hermed sendes supplerende besvarelse af spørgsmål nr. 119 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. november 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Simon Emil Ammitzbøll (LA).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 119 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og lov om politiets virksomhed (Styrket indsats mod omfattende forstyrrelse af den offentlige orden m.v.) (L 49):

”Har man i Norge, Sverige, Tyskland og Holland tilsvarende regler om politiets adgang til administrativ frihedsberøvelse og i givet fald, hvorledes er reglerne udformet?”

Svar:

Under henvisning til besvarelsen af 13. november 2009 af spørgsmålet kan Justitsministeriet oplyse følgende om reglerne i Norge, Finland, Tyskland og Holland vedrørende politiets adgang til administrativ frihedsberøvelse:

Justitsministeriet har fra det norske Justits- og Politidepartement fået oplyst, at de norske regler fortsat er som beskrevet i Politikommissionens betænkning om politilovgivningen (betænkning nr. 1410/2002).

Reglerne om administrativ frihedsberøvelse i den finske politilovs § 20, stk. 2, er ifølge den finske repræsentant i Eurojust blevet ændret i 2005 og har nu følgende ordlyd:

”En person kan likaså avlägsnas från en plats om han eller hon genom sitt uppförande orsakar eller om det utifrån hans eller hennes hotelser eller övriga uppförande och tidigare uppförande i en motsvarande situation är sannolikt att han eller hon kommer att orsaka betydande störning eller överhängande fara för den allmänna ordningen och säkerheten.”

Der er herudover ikke sket ændringer i forhold til det, som er beskrevet i Politikommissionens betænkning om de finske regler på området.

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse om den tyske politilovgivning fra danske ambassade i Tyskland, som har oplyst følgende:

”Politilovgivning i Tyskland er som udgangspunkt delstatsanliggende. Derfor kan de enkelte delstaters regler for så vidt angår politiets mulighed for administrative frihedsberøvelse variere. Der er dog en generelt tendens i delstaternes lovgivning på området, ligesom den tyske grundlov (”Grundgesetz”) sætter visse rammer.

Det tyske forbundsjustitsministerium oplyser, at udgangspunktet for delstaternes lovgivning generelt er, at politiet kan tage en person i varetægt, når

- 1) en umiddelbart forestående betydelig forstyrrelse af den offentlige sikkerhed eller orden ikke kan forhindres på anden vis, eller en allerede indtrådt betydelig forstyrrelse ikke kan fjernes, eller
- 2) varetægten er påkrævet med henblik på beskyttelse af personen selv mod truende fare for liv eller levned, og personen
  - a) anmoder om varetægt eller
  - b) åbenlyst befinder i en tilstand, der udelukker hans eller hendes frie viljesudøvelse eller i en anden hjælpeløs tilstand, eller
  - c) vil begå selvmord eller
- 3) en persons identitet ikke på anden måde kan fastslås.

Årsagen til varetægten og det retlige grundlag skal uden ophold tilkendegives over for den pågældende.

Varetægten skal ophæves, så snart den har opfyldt sit formål (f.eks. når demonstrationen er afsluttet, hvis årsagen skyldes deltagelse i en demonstration, der medfører betydelig forstyrrelse af den offentlige sikkerhed). Den må ikke uden en domstolsafgørelse opretholdes ud over slutningen på dagen efter tilbageholdelsen (dvs. under ingen omstændigheder over 48 timer). En domstolsafgørelse om varetægten skal tilvejebringes uden ophold. Fremskaffelsen af en domstolsafgørelse er ikke påkrævet, hvis det må antages, at en beslutning først ville foreligge efter årsagen til varetægten er ophørt.

Forbundsjustitsministeriet oplyser desuden, at der ikke er vedtaget særlig lovgivning i forbindelse med nylige topmøder, f.eks. G8 topmødet i Heiligendamm i 2007.

Henset til den korte tidsfrist har det ikke været muligt for ambassaden at indhente mere specifikke oplysninger om den konkrete lovgivning i de enkelte delstater.”

Den hollandske repræsentant i Eurojust har oplyst, at kommuner i Holland i medfør af kommunallovgivningen i lokalbekendtgørelse kan fastsætte regler om, at personer, der som gruppe overtræder lokale regler, som har til formål at opretholde den offentlige orden eller begrænse fare for katastrofer/ulykker (”disasters”) eller opløb/optøjer (”riots”), kan frihedsberøves administrativt i op til 12 timer, hvis frihedsberøvelsen er nødvendig for at forhindre yderligere overtrædelser af de pågældende regler, og andre foranstaltninger ikke kan anses for tilstrækkelige. Frihedsberøvelsen kan kun iværksættes efter, at de pågældende har fået mulighed for selv at stoppe overtrædelserne, og må ikke udstrækkes ud over, hvad der er nødvendigt for at forhindre yderligere overtrædelser.